

ת"פ 613/04/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 613-04-17 מדינת ישראל נ' אגבאריה

17.1.18

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מחמוד אגבאריה

בשם המאשימה: עו"ד יוסי גימפל

בשם הנאשם: עו"ד מוחמד סביחאת

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1994, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות מ/1, בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. בטרם תחילת שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה המפורטת לעיל, כשלעניין העונש הטיעון חופשי.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. ביום 18.3.17, סמוך לשעה 22:00, נסע הנאשם מכפר סאלם אל אום אל פחם, ברכב מסוג מאזדה, בו נהג חברו מוחמד גמאסייה, ובמושב שליד הנהג ישב בדרן מחאמיד.

4. הנאשם ישב ברכב במושב האחורי, כשהוא נושא ומוביל, בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", קליבר 9 מ"מ פאראבלום (להלן: "**האקדח**"), ובתוכו מחסנית עם 15 כדורים לאקדח (להלן: "**המחסנית והכדורים**").

האקדח הוחזק על גופו של הנאשם, בחלק הקדמי של מכנסיו, כשהוא מוסתר בתוך חם צוואר.

5. לבקשת הסנגור ובהסכמת המאשימה הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

ג. תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהינו כבן 23, נעדר עבר פלילי, מאורס, מתגורר באום אל פחם, בטרם מעצרו בתיק דנן עבד בסופר "רמי לוי" בסניף תל אביב.

7. משפחת הנאשם מונה זוג הורים בשנות ה-50 לחייהם וארבעה ילדים כשהנאשם הינו הבן השלישי, אימו עקרת בית ואביו עבד לאורך חייו כקצב, אולם כיום מזה כ-5 שנים אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה.

8. הנאשם הביע חרטה וצער נוכח מעשיו ונראה כי ההליך דנן מהווה אירוע מזעזע עבורו. הנאשם מבטא הבנה באשר לאסור שבהתנהגותו בעת ביצוע העבירה והביע רצון לשמר את אורח החיים התקין, בו אופיין טרם ההליך הנוכחי.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית תקינה, ניהל אורח חיים יצרני עד למעצרו בתיק זה ואף מצליח לשמור על יציבות במישורי חייו השונים, כגון תעסוקה וחיי משפחה.

10. שירות המבחן סבור כי בשים לב לחומרת העבירה, יש מקום למעורבות טיפולית כגורם סמכותי וזאת בשל גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, לקיחת אחריות ורצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי שבעתיד עשוי להגביר את הסיכוי להפחתת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

11. אשר על כן המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו יעקוב אחר השתלבותו של הנאשם במערך הטיפול הייעודי בתחום הנשק. עוד המליץ שירות המבחן שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהסתפק בתקופת מאסר שתרוצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו המבחן למשך שנה.

ד. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

12. ב"כ המאשימה הגיש בפתח ישיבת הטיעונים לעונש את טיעוניו בכתב והשלימם בעל-פה תוך הדגשת

נקודות מסוימות, לגישתו.

13. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה וחומרתה, לנסיבות חייו האישיות של הנאשם ולתסקיר.

14. עוד הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה וטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות המקרה שלפנינו נע בין 2 עד 4 שנות מאסר בפועל. כך למשל הפנה לע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי** (ניתן ביום 22.2.07), שם הורשע המשיב בעבירה של החזקת נשק.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמידו על שנתיים מאסר בפועל (חלף שנת מאסר).

עוד הפנתה המאשימה לע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.9.11), שם הורשע המערער בעבירה של נשיאה והחזקת נשק.

על המערער שלחובתו 3 הרשעות קודמות אך לא בעבירת בנשק, הוטלו 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את תקופת המאסר והעמידה על 30 חודשים בפועל.

המאשימה הסתמכה גם על ע"פ 4435/11 **מחמוד מרזוק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.7.12), שם הורשע המערער בעבירה של החזקה ונשיאת נשק ובעבירות של הפרעה ותקיפת שוטר, חרף מצבו הבריאותי של המערער, הוא נדון ל- 48 חודשי מאסר בפועל והערעור על חומרת העונש נדחה.

15. המאשימה, ציינה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בטרם תחילת שמיעת הראיות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, ציינה המאשימה כי הנאשם הבין היטב את חומרת מעשיו והשלכותיהם, כך שאין מקום לסטות ממתחם הענישה שייקבע בשל שיקולי שיקום כאשר הנאשם לא הראה שהוא השתקם או שקיים סיכוי של ממש כי הוא ישתקם.

16. בטיעונו בפניי, הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וציין כי מעשיו של הנאשם חמורים מאוד כאשר הנאשם נשא אקדח על גופו כשהוא טעון במחסנית המכילה 15 כדורים ומוסלק בתוך חם צוואר וכי נסיבות אלה מלמדות על כוונה לעשות שימוש באקדח, לגישתה.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר, טען כי אין מקום לקבל המלצת שירות המבחן וציין כי שירות המבחן מתייחס לכך שהנאשם לקח אחריות ומוכן לערוך שינוי בחייו, יחד עם זאת, יש פער בין עמדותיו של הנאשם לבין העובדה שאומנם לקח אחריות אך עדיין הסתיר משירות המבחן פרטים רבים, כדוגמת דבריו בפני שירות המבחן כאשר

טען כי מצא את האקדח זרוק ולא ידע מה לעשות ולכן לטענת המאשימה הסתרת נתונים משירות המבחן מעידה על אי לקיחת אחריות אמתית.

17. ב"כ המאשימה מבקש מבית המשפט לנקוט בענישה מרתיעה וחד משמעית במטרה למנוע הישנות מקרים דומים ולהתמודד עם תופעה זו שהפכה למכת מדינה של ממש, וכן גם לאור עמדת בית המשפט העליון הרואה בחומרה מעשים אלו גם בשל הנזק הטמון בהם.

18. אשר על כן, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר יהיה בחלקו האמצעי של מתחם הענישה שהציעה, זאת לצד מאסר מותנה משמעותי וקנס כספי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

19. ב"כ הנאשם ציין כי מבלי להקל ראש בעבירות נשק, המדובר בנאשם שהינו בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, הודה מיד לאחר תיקון כתב האישום וזאת מתוך הבנה וקבלת אחריות מלאה, הבעת חרטה עמוקה וכנה, נכונות ורצון להשתלב בהליך טיפולי וכן חסיכת זמן שיפוטי יקר.

20. הסנגור טען כי המדובר בנשיאת אקדח רגעית שנמצאת במדרג הנמוך של נשיאה והובלה שזה קרוב מאוד לעבירת ההחזקה. לטענתו, המדובר בכישלון רגעי מתוך טיפשות.

21. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר וציין כי המדובר במעידה חד פעמית, מקרית, בפרק זמן נתון.

22. הסנגור ביקש להתחשב בעובדה כי תקופת מעצרו של הנאשם הן מאחורי סורג ובריה ולאחר מכן במעצר בית באיזוק אלקטרוני מהווה שיקול לקולא במסגרת גזירת דינו, זאת כאשר הנאשם התייצב לכל הדיונים, עמד בתנאי השחרור ואף בהסכמת המאשימה השתתף בחתונת בן משפחתו מבלי להפר תנאים.

23. הסנגור הפנה לתסקיר וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לסטות מהמתחם לקולא ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד צו מבחן.

24. עוד הפנה הסנגור לפסיקה וציין כי בית המשפט העליון קבע כי יש להתחשב בנאשמים נעדרי עבר פלילי וצעירים ולא למהר לשלוח אותם לבית האסורים. הסנגור הגיש פסיקה של בתי המשפט המחוזיים שבה הסתפקו בתי המשפט במאסרים שרוצו בעבודות שירות.

עוד הפנה הסנגור לפסיקה של בית המשפט העליון, כך למשל הפנה לע"פ 1462/12 **שוקרון נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.6.12) שבו הוטל על המערער שהורשע בעבירות החזקת ונשיאת נשק וכן החזקת סכין, מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

זאת ועוד הפנה הסנגור לע"פ 1505/14 **לידאוי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.11.14), שבו הוטל על המערער מאסר שרוצה במסגרת עבודות שירות.

דברי הנאשם:

25. הנאשם ביקש לדבר בשפה הערבית ודבריו תורגמו ע"י הסנגור. הנאשם הביע צער על המעשה, לקח אחריות וביקש סליחה ורחמי בית המשפט. עוד ציין הנאשם כי מעשה זה לא יחזור על עצמו וכי זו פעם ראשונה ואחרונה.

ה. דין וגזירת הדין:

26. לפניי נאשם יליד שנת 1994, שהורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של נשיאת והובלת נשק, תחמושת ואביזר לנשק, בלא רשות על פי דין.

27. עבירות בנשק כמו אלו שעבר הנאשם הפכו ל"מכת מדינה" ובתי המשפט חזרו רבות על הסכנה הטמונה בעבירות אלו ועל מדיניות הענישה המחמירה, זאת בשל ריבוי העבירות המבוצעות בנשק שממדיהן הולכים ומתעצמים, הקלות שבה נשק בלתי מורשה עלול להיות מצוי בידי כל מי שחפץ וכן בשל הסכנה הנשקפת מנשק זה לציבור - ראו ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (ניתן ביום 28.11.11); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.11); ע"פ 318/11 **מדינת ישראל נגד אבו ערב** (ניתנה ביום 5.12.11), וע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.2.12).

מגמת הפסיקה להחמיר בענישה בעבירות בנשק, זכתה לתמיכה מליאה בפסק דין שניתן בע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13) (להלן: "**חסן**"), שם נקבע כי:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות

אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית כל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

ראוי לציין כבר עתה כי הנסיבות בעניין **חסן** הן חמורות יותר מהנסיבות של המקרה שבפניי.

מדובר בעבירות סחר בנשק מסוג רימון הלם וסחר בסמים שחסן ואח' מכרו לסוכן משטרתי; כשלנאשמים עבר פלילי מכביד, חרף הנסיבות המחמירות הוטל על מערער 1 עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ועל השני 36 חודשים, להבדיל מהנאשם שבפניי שנשא והוביל אקדח, בחור צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו בתיק זה, עברו נקי וזו מעידתו הראשונה.

28. אדגיש כי הענישה במקומותינו היא אינדיווידואלית ומותאמת לנסיבות ולנאשם הספציפי העומד לתת את הדין בפני ביהמ"ש, לכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותיו, לרבות הנסיבות האישיות של הנאשם שעומד לדין - ראו ע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 18.03.07).

29. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו, עולה כי הוטלו על נאשמים שהחזיקו נשק ותחמושת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח לתקופות משתנות והפסיקה שלהלן תמחיש זאת:

(-) ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.12.09), שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. על המערער, הנעדר עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

(-) ת"פ (חי') 54432-02-17 **מדינת ישראל נגד אמיר עיסא** (ניתן ביום 23.11.17), שם הורשע נאשם במספר עבירות של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין. הנאשם נתפס כשהוא נושא אקדח עם מחסנית שבתוכה 7 כדורים. הנאשם הודה כי הסתובב במשך שנה כשהאקדח עמו. בית משפט זה קבע כי מתחם הענישה באותו מקרה נע בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל ובסופו של דבר הוחלט לחרוג לקולא ממתחם הענישה והוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, זאת תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן, גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, ההודאה המידית, לקיחת האחריות, מצבו הנפשי של הנאשם, והפוטנציאל השיקומי הטוב.

(-) ת"פ (חי') 44579-08-15 **מדינת ישראל נ' ג'רבאן** (ניתן ביום 16.03.16), הורשע נאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם בן 21, רווק בעל 3 הרשעות

קודמות.

בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 7 עד 30 חודשי מאסר בפועל כשבסופו של יום הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 7139/12 **גורנו ליאור נגד מ"י** (ניתן ביום 7.3.13): בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער שהורשע בשתי עבירות של החזקת נשק והעמידו על 6 חודשים (תחת 8 חודשים) שרצו בעבודות שירות, תוך התחשבות בעברו הקל של המערער, חלוף שנים רבות מאז העבירות ואת העובדה שהמערער לא חזר לסורו וכן התפתחותו המקצועית והמשפחתית החיובית.

(-) ע"פ 4945/13 **מ"י נגד עבד אלכרים סלימאן**, (ניתן ביום 19.1.14) - (להלן - "**עניין סלימאן**"), שם הורשע המשיב לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשק, רכישה והחזקת תחמושת, נשיאה והובלת נשק ונשיאה והובלת תחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

בית המשפט המחוזי בנצרת השית על המשיב עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה על קלות העונש תוך קביעה כי:

"**במקרה הפרטני שלפנינו הגעתי לידי מסקנה כי למשיב סיכוי של ממש להשתקם, באופן המצדיק חריגה מהמתחם שנקבע בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק, ולפיכך איני רואה לשנות מהעונש שנגזר עליו. המשיב הוא בחור צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו בתיק זה. עברו נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק...**"

בעניין **סלימאן** סקר בית המשפט העליון את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים והגיע למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל וככלל אין להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות.

יחד עם זאת קבע בית המשפט העליון כי במקרה הפרטני דנן למשיב סיכוי של ממש להשתקם, דבר שמצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה והטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

30. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור, כי **מתחם העונש** ההולם בגין העבירה אותה עבר הנאשם, נע במקרה דנן **בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף עונשים נלווים.

31. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע לעולם תהיה אינדיבידואלית. יש לקחת בחשבון נסיבות שאינן קשורות לעבירה עצמה, אלא לנאשם הספציפי שביצע אותה (סעיף 40 לא לחוק העונשין וראו גם ע"פ 10444/06 עייני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.04.07)).
32. בנסיבות העניין, הנאשם הודה בטרם החלה שמיעת הראיות, חסך זמן שיפוטי יקר, הבין והפנים היטב את חומרת מעשיו, הביע חרטה, לקח אחריות מלאה והביע רצון ונכונות להשתלב בהליך טיפולי שיקומי.
33. לכל אלה יש להוסיף את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי - לעניין המעמד והמשקל שיש ליתן להמלצה כאמור של שירות המבחן, ראו: ע"פ 8706/15 חמודה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 6.7.16); ע"פ 4102/08 דירבאס נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 10.12.08).
34. עוד יודגש כי יש ליחס משקל לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וביצע את העבירות נשוא כתב האישום המתוקן כשהוא בן 23 וכן לעובדה שהנאשם בגדר "בגיר צעיר", שיש לו פוטנציאל שיקומי כפי שזה בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ומאסרו בכלא יסב לו נזק רב וישפיע על שיקומו ובגרותו - ראו לעניין זה ע"פ 7781/12, פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 25.6.13).
35. שקלתי ונתתי דעתי למכלול השיקולים והנסיבות שפורטו לעיל ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, אני רואה לתת חשיבות לפן השיקומי בעניינו של הנאשם ולחרוג לקולא ממתחם הענישה שקבעתי לעיל - לענין חשיבות הפן השיקומי של נאשמים ראו ע"פ 6914/10 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 27.2.12), שם ננקט צעד טיפולי בגדרי ערעור, כאשר שירות המבחן המליץ על כך.

ו. סוף דבר:

36. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתחשב במכלול הנסיבות ובעיקר, סוג וכמות הנשק (אקדח ומחסנית שבה 15 כדורים), הרקע הנורמטיבי של הנאשם, עברו הנקי, גילו הצעיר, הודאתו המידית, לקיחת האחריות, הפוטנציאל השיקומי הטוב ותסקיר שירות המבחן החיובי; נראה לי כי הנאשם הפנים את הפסול שבהתנהגותו ולמד לקח מהסתבכותו הראשונה ולכן החלטתי לחרוג לקולא, תוך התחשבות במתחם הענישה ההולם וזאת משיקולים שבטובת האינטרס הציבורי והוא שיקום הנאשם, ועל מנת לאפשר לו לעלות על דרך הישר, כאשר שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לפגוע באורחות חייו הנורמטיביות, ותביא להפגמת נורמות עברייניות, במידה ויהיה במגע עם אסירים אחרים, אני רואה שלא למצות את הדין עם הנאשם שבפניי ומחליט לגזור עליו את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות, אם ימליץ על כך הממונה על עבודות השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא, שהנאשם לא יישא עונש זה אלא אם, תוך 3 שנים מהיום, יעבור עבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדין.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם קנס כספי בסך 3,000 ש"ח, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יהיה ביום 1.4.18.

ד. הנאשם יועמד למבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה ממועד סיום ריצוי העונש במסגרת עבודות השירות.

הוסבר לנאשם כי היה ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן ויפר את צו המבחן, עלול שירות המבחן לבקש מבית המשפט לשוב ולגזור את דינו, וכי אז בית המשפט יטיל עליו עונש מאסר בפועל נוסף לזה שהטיל במסגרת גזר דין זה.

בנסיבות הנ"ל מתבקש הממונה על עבודות שירות להגיש את חוות דעתו עובר למועד שיקבע להלן.

הממונה יוכל לזמן את הנאשם לראיון באמצעות בא כוחו עו"ד מוחמד סביחאת בנייד: 052-5077716 פקס: 04-8650994.

אני קובע ישיבה נוספת ליום **14.2.18 שעה 10:30**.

הוסברה לנאשם חובתו להתייצב לדין שנקבע ולשתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מיום מתן ההחלטה בעניינו של הנאשם ביחס לאופן ריצוי עונשו; הגם שבמסגרת ההחלטה אשוב ואדגיש זכות הערעור ומועדה.

עוד יודגש כי דרך ריצוי העונש עלולה להשתנות, היה והממונה לא יבוא בהמלצה חיובית ביחס לאופן ריצוי העונש.

המזכירות תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות עותק מגזר הדין.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד הנאשם, בא כוחו מוחמד סביחאת וב"כ המאשימה עו"ד אמיר אליאל.

